

Sajóvamos, 1897. június 25. – Sajóvamos, 1986. október 31.

Középparaszti családból származott. Hat elemiit végzett, az első világháborúban frontszolgálaton volt. A Tanácsköztársaság idején falujában a községi direktórium titkára, ezért a hatóságok felelősségre vonták. 1923-ban felhagyott a gazdálkodással, az üldöztetések és megélhetési gondok miatt Kanadába vándorolt ki, fakitermelőként, majd útépítő munkásként dolgozott, esti tanfolyamon három középiskolai osztályt végzett el. Később az Egyesült Államokban a New Yorki International Taylor Company alkalmazottja lett, belépett a textilipari szakszervezetbe. 1930-ban hazatért, összegyűjtött pénzéből földet vásárolt, gazdálkodni kezdett. 1931–1932-ben bejárta Brazíliát, Paraguayt, Uruguayt és Chilét. Hazakerülése után beválasztották szülőhelye képviselőtestületébe. Belépett a Független Kisgazdapártba, 1933-tól Borsod megyében pártszervező, majd megyei titkár volt. 1943-ban egyik rendezője volt a miskolci háborúellenes nagygyűlésnek. 1943–1944-ben ismét katonai szolgálatot teljesített. 1945-től Sajóvamos községi bírójá, a helyi pártszervezet és a nemzeti bizottság tagja. 1945. augusztustól az FKGP Borsod vármegyei szervezetének társelnöke, majd ügyvezető elnöke volt. Bekerült a megyei törvényhatósági bizottságba is. Az 1947. augusztus 31-i országgyűlési választásokon a Borsod-Gömör, Zemplén és Abaúj megyei választókerületben pótképviselő lett, behívására 1948. november 26-án került sor; 1949. május 15-én is képviselőjelölt volt. 1948. szeptemberben lett az FKGP borsodi szervezete elnöke, 1948. október 7-én kooptálták az FKGP Politikai Bizottságába. 1948 decemberétől pártja képviselte a Magyar Országos Szövetkezeti Központban. 1949. január-februárban a párttagok politikai magatartását felülvizsgáló megyei bizottság vezetője. 1949. május 22-étől a Szövetkezetek Országos Szövetsége igazgatósági tagja. 1961-ben felhagyott az egyéni gazdálkodással, belépett a termelőszövetkezetbe, növénytermesztési brigádvezető, majd két évig magtáros volt.